

Rare beesten

„Wat is er aan de hand?“, vraag ik aan de telefoon. Meneer Korver, 47 jaar oud, belt om 13.20 uur op de spoedlijn. Hij is samen met zijn vrouw onderweg met de auto naar Nederland. In Frankrijk merkte hij vanochtend dat zijn rechter onderbeen langzaam gevoelig wordt en nu echt pijn gaat doen. Hij heeft op vakantie veel gewandeld met zijn vrouw. Nu onderweg in de auto naar huis nemen de pijnklachten zodanig toe dat zijn vrouw het stuur heeft overgenomen. Hij kan nauwelijks gas geven. De pijnklachten komen in aanvallen en hij voelt zich niet lekker. „Komt u maar direct naar de praktijk“, zeg ik hem met een onderbuikgevoel dat dit niet zomaar een spierprobleem is.

Ik roep Floortje de Vries, 9 jaar, binnen. Ze heeft gisteren in het bos gespeeld en in een plas gezwommen. Ze heeft een grote rode plek op haar linker bovenarm. Geen processierupsverschijnselen, denk ik, want ze heeft geen jeuk en er zijn veel tekenen van een ontsteking: roodheid, warmte, zwelling en pijn. Het lijkt op een insectenbeet, maar wat voor insect is onduidelijk. Floortje heeft geen koorts, kan haar arm gelukkig goed gebruiken en dus geef ik het advies om paracetamol te gebruiken en af te wachten. De ontsteking is in dit geval een afweermecanisme tegen de beet en zal in 1-2 dagen weer afzakken. „Zo niet, altijd weer contact opnemen.“

Ik loop de Backoffice binnen. De heer Korver heeft nogmaals gebeld en moet nog twee uur rijden. Hij lijdt vreselijke pijnen, zegt de assistente. Ik bel direct terug: „U rijdt nu naar de eerste hulp in uw buurt“, zeg ik tegen zijn vrouw, terwijl ik hem op de achtergrond hoor lijden. „Er is iets heel anders aan de hand!“

Timo de Wit, 23 jaar, komt voor zijn astma. Hij is allergisch voor huisstofmijt en katten. Timo baalt als een stekker, want zijn vriendin houdt juist enorm van katten. Hij heeft al diverse medicijnen geprobeerd om zijn allergie te onderdrukken, maar tevergeefs. Verdrietig vertelt hij dat hij zijn relatie wil verbreken, want de benauwdheidsklachten zijn zo irritant. Terwijl ik er met hem over praat, word ik gebeld en doorverbonden met mevrouw Korver. Haar man is acuut opgenomen in het ziekenhuis en wordt nu geopereerd, omdat hij een zeldzame ernstige onderhuidse bacteriële infectie heeft. Acuut ingrijpen was noodzakelijk, het had niet veel langer moeten duren. „Wat een beestenboel vandaag“, denk ik geschrokken.

Huisarts André van Loenen heeft een dokterspraktijk en is directeur van Medisch Centrum Zaan-zorg, waar verschillende hulpverleners met elkaar samenwerken. Om de week schrijft hij voor deze krant.

